

opusdei.org

Konstytucja apostolska "Ut sit"

Konstytucja apostolska, poprzez którą Stolica Apostolska erygowało Opus Dei jako pierwszą prałaturę personalną Kościoła Katolickiego.

28-11-1982

Jan Paweł Biskup

Sługa Sług Bożych

Na wieczną rzeczy pamiątkę

Kościół z wielką nadzieją kieruje swą macierzyńską troską i myśl na Opus

Dei (Dzieło Boże), które, pod wpływem natchnienia Bożego, założył w Madrycie w dniu 2 października 1928 roku Sługa Boży Josemaría Escrivá de Balaguer, aby się stało mocnym i skutecznym narzędziem zbawczego posłannictwa Kościoła dla życia świata.

Instytucja ta, od swoich początków, usilnie stara się o to, aby nie tylko jasno określić powołanie świeckich w Kościele i w społeczności ludzkiej, lecz również zrealizować je w praktyce oraz, żeby urzeczywistniać naukę o powszechnym powołaniu do świętości i szerzyć uświęcenie pracy i, poprzez pracę zawodową, w każdym środowisku społecznym. O to samo zabiega poprzez Stowarzyszenie Kapłańskie Świętego Krzyża w wypełnianiu świętego posługiwania przez kapłanów diecezjalnych.

Ponieważ Dzieło Boże tak się rozprzestrzeniło, że istnieje już w bardzo wielu diecezjach na całym świecie i działa jako organizacja apostołska w której skład wchodzi kapłani i świeccy, zarówno mężczyźni jak i kobiety, będąc równocześnie organiczną i niepodzielną całością pod względem swej duchowości, celu i kierownictwa, stało się konieczne, żeby nadać odpowiednią formę prawną, w pełni odpowiadającą charakterowi tej instytucji.

Założyciel Opus Dei zwrócił się w 1962 roku z ufną prośbą, do Stolicy Apostolskiej, ażeby ta, zbadawszy charakter i założenia instytucji pod względem teologicznym i mając na uwadze większą jej skuteczność, nadała jej odpowiednią formę organizacyjną.

Od czasu bowiem, gdy Sobór Watykański II dekretem

Presbyterorum Ordinis nr 10, wprowadzonym w życie pismem (*motu proprio*) *Ecclesiae Sanctae* część I, n. 4, wprowadził do struktury Kościoła formę prałatury personalnej powołanej do wypełniania specjalnych zadań duszpasterskich, ta właśnie forma wydawała się najbardziej odpowiednia dla Opus Dei. Dlatego też błogosławionej pamięci Nasz Poprzednik Paweł VI, przychyłając się łaskawie do prośby Sługi Bożego Josemaría Escrivá de Balaguer, zezwolił mu na zwołanie ogólnego Kongresu, który pod jego przewodnictwem zatroszczyłby się o podjęcie starań o takie przekształcenie Opus Dei, żeby jak najlepiej odpowiadało swojemu charakterowi i normom przyjętym przez Sobór Watykański II. My również zaleciliśmy, żeby te wysiłki były kontynuowane i w roku 1979 daliśmy polecenie Świętej Kongregacji Biskupów, do której kompetencji sprawa ta ze swej

natury należy, ażeby po dokładnym zbadaniu wszystkich aspektów prawnych i faktycznych poddała osądowi złożoną formalnie prośbę Opus Dei. Kongregacja zajęła się tą sprawą, zbadała ją starannie pod względem historycznym, prawnym oraz duszpasterskim, tak, że usunąwszy wszelkie wątpliwości co do podstawy, możliwości i słuszności poparcia tej prośby, stworzyła odpowiednie warunki dla przekształcenia Opus Dei w prałaturę personalną.

Zatem My, w pełni naszej władzy apostołskiej, przychylając się do opinii Czcigodnego Brata naszego Jego Eminencji Kardynała Prefekta Świętej Kongregacji Biskupów Świętego Kościoła Rzymskiego, uzyskując o ile było to niezbędne, zgodę tych, do których to należy, lub którzy uznali, że ich to dotyczy, postanawiamy co następuje:

I

Opus Dei zostaje ustanowione prałaturą personalną o zasięgu międzynarodowym pod nazwą "Świętego Krzyża i Opus Dei", w skrócie "Opus Dei". Równocześnie powołane zostaje Stowarzyszenie Kapłańskie Świętego Krzyża jako nierozdzielnie połączone z Prałaturą.

II

Prałatura rządzi się zasadami ogólnego prawa kanonicznego oraz tej Konstytucji, a także własnymi statutami, które noszą nazwę "Kodeks prawa partykularnego Opus Dei".

III

Jurysdykcja Prałatury Personalnej obejmuje należących do niej duchownych oraz świeckich, którzy poświęcają się dziełom apostolskim Prałatury, ale tylko w zakresie

wypełniania zobowiązań, które dobrowolnie przyjęli, zgodnie z prawem, na podstawie umowy zawartej z Prałaturą. Wszyscy oni w zakresie działalności duszpasterskiej Prałatury podlegają władzy Prałata, zgodnie z przepisami artykułu poprzedniego.

IV

Właściwym ordynariuszem Prałatury Opus Dei jest Prałat, którego wybór wymaga, zgodnie z przepisami prawa ogólnego zatwierdzenia przez Biskupa Rzymu.

V

Prałatura podlega Świętej Kongregacji Biskupów, a w zależności od różnych spraw, winna je omawiać z pozostałymi Dykasteriami Kurii Rzymskiej.

VI

Prałat co 5 lat będzie składał Biskupowi Rzymu, za pośrednictwem Świętej Kongregacji Biskupów, sprawozdanie dotyczące stanu Prałatury i sposobu, w jaki spełnia swoją misję apostolską.

VII

Siedziba zarządu generalnego Prałatury mieści się w Rzymie. Kościołem prałackim zostaje ustanowione oratorium-kaplica Najświętszej Marii Panny Królowej Pokoju przy siedzibie generalnej Prałatury.

Ponadto, Czcigodny Prałat Álvaro del Portillo, obrany zgodnie z przepisami prawa, w dniu 15 września 1975 roku, Przełożonym Generalnym Opus Dei, zostaje zatwierdzony i mianowany Prałatem ustanowionej Prałatury Personalnej "Świętego Krzyża i Opus Dei".

Na koniec, dla wprowadzenia w życie wszystkich tych postanowień, wyznaczamy Czcigodnego Brata Romolo Carboni, arcybiskupa tytularnego Sydonu, Nuncjusza Apostolskiego we Włoszech, któremu udzieliliśmy niezbędnych i odpowiednich pełnomocnictw wraz z obowiązkiem przesłania do Świętej Kongregacji Biskupów dokumentu o wprowadzeniu w życie tego wszystkiego. Nic bowiem nie stoi temu na przeszkodzie.

Dane w Rzymie, u Św. Piotra, dnia 28 listopada 1982 roku, w piątym roku Naszego Pontyfikatu.

Augustinus Card. Casaroli

Sekretarz Stanu

+ Sebastianus Card. Baggio

Prefekt Świętej Kongregacji Biskupów

Iosephus Del Ton, *Protonariusz
Apostolski*

Marcellus Rossetti, *Protonariusz
Apostolski*

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/article/konstytucja-apostolska-ut-sit/](https://opusdei.org/pl-pl/article/konstytucja-apostolska-ut-sit/)
(26-03-2025)